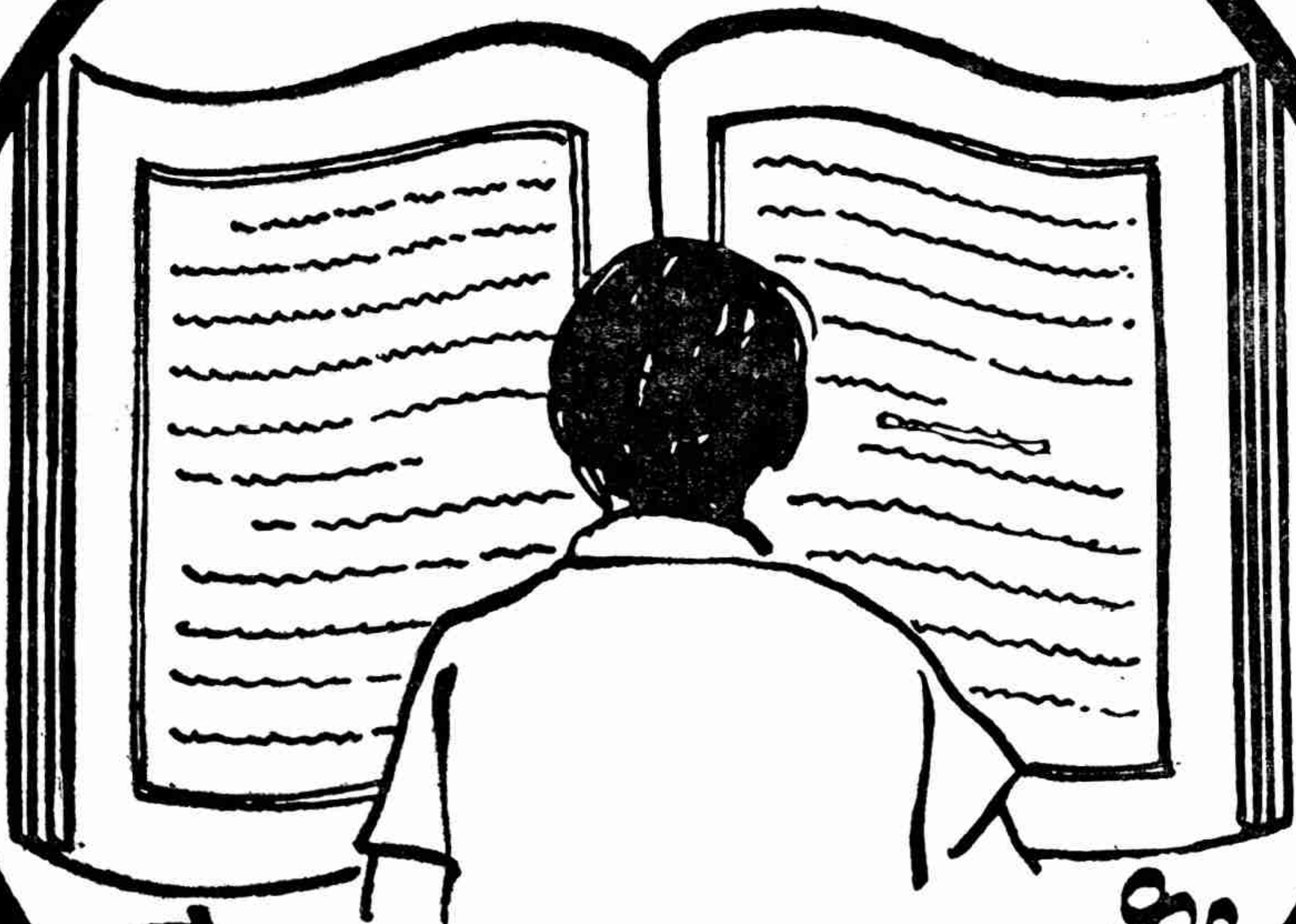

విజ్ఞాన

విజ్ఞాన వికాస కమిటీ

VEGU CHUKKALU— a collection of incidents
to inspire love for the reading habit amongst
children

By Dr. IRIVENTI KRISHNA MURTHY

YUVABHARATHI PUBLICATION No. 67

December 12th 1980

© YUVABHARATHI, 5; KINGSWAY,

SECUNDERBAD-500 003

Copies : 5,000

PRICE : 10 Paise

PUBLISHED WITH THE FINANCIAL ASSISTANCE
FROM THE 'ASHOK KUMAR SANGHI CHARI-
TABLE TRUST', HYDERABAD.

PRINTED By : Padmavathi Art Printers, Hyderabad
TITLE ART : SEELAVEERRAJU

మంచి ఆలోచనలతో మెదిలే మనసులో మల్లెలు పరిమళిస్తాయి.

మంచి పుస్తకాలు, మంచి ఆలోచనలను మనకు పరిచయం చేస్తాయి.

చదివే అలవాటును పెంచుకొని, మనలో మంచితనాన్ని పెంచుకోవచ్చును.
అందుకనే, మీ అందరికీ అండుబాటులో వుండాలనే, 'ఆశోక్ కుమార్
సంఘి చారిటబుల్ ట్రస్ట్' వారు అందించిన ఆర్థిక సహాయంతో ఈ చిన్న
పుస్తకాన్ని కేవలం 10 పైసలకే మీకందిస్తున్నాం. అచ్చువేయడానికయ్యే
భక్తుకన్నా తక్కువ వెలకు మీకు అందించడంలోని ఆత్మీయతను
మీరు గుర్తించి ప్రయోజనం పొందగలరని ఆశిస్తున్నాం. ఈ పుస్తకం
చదివాక మీరేమనుకుంటున్నారో, మాకు తెలియపరుస్తారు గదా! ఈ
ప్రయత్నం మీకు నచ్చితే- మీగందరూ కావాలనుకుంటే, మరోసారి
ఇలాంటి ప్రయత్నానికి పూనుకుంటాం.

మీ అభిప్రాయంకోసం ఎదురుచూస్తూ—

యు వ భా ర తి

తల్లీ ! నిన్నుదలంచి పుస్తకము చేతంబూనితిన్ నీవు నా
యుల్లంబందున నిల్చి జ్ఞంభణముగా నుక్తుల్ సుశబ్దంబు శో
భిల్లం బల్కుము నాదు వాక్కునను సంప్రీతిన్ జగన్మోహినీ
పుల్లాజ్ఞాక్షి ! సరస్వతీ ! భగవతీ ! పూర్ణేందు బింబాననా !

జ్ఞానం తల్లివంటిది. చదువుల తల్లి సరస్వతి. అక్షరాభ్యాసం చేయించేటప్పుడు ఈ పద్యం నేర్పుతారు. ఓ చదువులతల్లీ ! సరస్వతీ ! నిన్ను తలచుకుని పుస్తకం చేతిలో పట్టుకున్నాను. నీవు నా మనస్సులో నిలిచిపో. నా నోటికి చక్కగా మాట్లాడే శక్తిని ఇవ్వు. నా మాటలు విన్నవాళ్లకు ఆనందం కలగాలి. వాళ్ల మనస్సు నిండిపోవాలి. అమ్మా ! నీవు ఎంతో దూరం చూడ గలవు. ఎక్కడికైనా పోగలవు ఎంతకాలమైనా బ్రతుకగలవు. ఎందరి మనస్సులనైనా మార్చగలవు. నీవే జ్ఞానానివి. నీవే సంపదవు. నీవే ధైర్యానివి. నీవే కీర్తివి. నీవే త్యాగానివి. నీ మహిమే గొప్పది. ఇన్ని గుణాలున్న నీవు నా మనస్సులో నిలిచిపోతే నా కెంతో శక్తి వస్తుంది. ఆ శక్తితో నేను ఈ లోకానికి సేవ చేస్తాను.

లోకానికి సేవచేయాలంటే - పుస్తకం-దానివల్ల కలిగే జ్ఞానం-ఆ జ్ఞానం వల్ల పెరిగే వ్యక్తిత్వం - అవసరం.

అమ్మా ! నీ దయ నాకు కావాలి. నా చేతిలో ఉన్న పుస్తకం నీ దయకు రూపం అని తలుస్తాను. నీ రూపమే అనుకుంటాను. నిన్ను ఇలా ప్రార్థిస్తాను.

“యా కుందేందు తుషారహారధవళా యా శుభ్రవస్త్రాన్వితా
యా వీణావరదండమండితకరా యా శ్వేతపద్మాసనా
యా బ్రహ్మచ్యుతశంకర ప్రభృతి భిర్దేవైస్సదా పూజితాం
సామాంపాతు సరస్వతీ భగవతీ నిశ్శేషజాడ్యాపహా!”

*

పన్నెండేళ్ల అబ్బాయి. చాలా చురుకైనవాడు. ఒక్కసారి చదివితే చాలు - పాఠమంతా మనసుకెక్కుతుంది. ఇంట్లో ఉండే తాటాకుల పుస్తకాలన్నీ తిరిగేసేనాడు. తెలుగులో మంచి మంచి పుస్తకాలను చదివి అర్థం చేసుకునే తెలివి అతడికి అప్పటికే అబ్బింది. ‘వసుచరిత్ర’ చదువ దగిన పుస్తకం అని తెలుసుకున్నాడు. అది కొనాలంటే తాను దాచుకున్న చిల్లర డబ్బులు చాలవు. ఆ రోజుల్లో ఎనిమిది నెలలు బడి ఫీజు ఆ పుస్తకం ధరతో సమానం. అది బడిపుస్తకం కాదు కనుక అమ్మ ఇప్పించదు. తానేమో ఆ పుస్తకాన్ని చదువాలనే కోరికను అణచుకోలేదు. ఏం చేయడం !

దాని ఖరీదు చెల్లేదాకా నెలకింత ఇస్తూ తన దుకాణంలోనే కూర్చుని చదువుకోమన్నాడు ఆ పుస్తకాల వ్యాపారి. సరే బాగానే ఉంది అనుకున్నాడు అతడు. బడిమాని దుకాణంలో కూర్చుని ఆ పుస్తకాన్ని చదవడం మొదలు పెట్టినాడు. ఇలా ఒక నెల గడిచిపోయింది. పిల్లవాడు బడికి పోవడం లేదని తల్లికెలాగో తెలిసిపోయింది. విషయమంతా కొడుకు నడిగింది. నిజమే ! అన్నాడు. సత్యం చెప్పినందుకు ఆ తల్లి సంతోషించి తన కొడుకు మంచి కోర్కెను తీర్చినందుకు బాధపడి ఆ పుస్తకాన్ని కొని ఇచ్చింది. బడిమాత్రం మానవద్దని హితవు చెప్పింది. ఆ పైన అతడెన్నడూ బడి మానుకోలేదు. ఇంట్లో ఉన్నా బడిలో ఉన్నా అతనికి చదువంటే మక్కువ ఎక్కువ.

చదువే కాదు, ఆ పిల్లవాడి నడవడి కూడా మంచిదే. ఒకసారి ఒక అధికారి బడి చూడడానికి వచ్చి “మీలో అందరికంటే మంచి పిల్లవాడెవరో ఒక చీటిపై వ్రాసి ఇవ్వండి” అని పిల్లలకు చీటీలు పంచిపెట్టినాడు చాలా మంది ఆ పిల్లవాడి వేరే వ్రాసినారు.

ఆ పిల్లవాడే పెరిగి పెద్దవాడై ఎన్నో మంచి పుస్తకాలు రచించినాడు. పత్రికలను నడిపినాడు. తెలుగు భాషను సంఘాన్ని బాగుచేయడం కోసం ఉపయోగించినాడు. అంతేకాదు— స్త్రీలకు విద్య చెప్పించడం, వితంతువులకు పెళ్ళిళ్లు జరుపడం మూఢ విశ్వాసాలను ఖండించడం, కుల మత భేదాలను తొలగించడం ఇలా ఎన్నెన్నో మంచి వనులు చేసి గొప్ప రచయితగా, గొప్ప సంస్కర్తగా, ఉత్తమ మానవుడుగా, చరిత్రలో నిలిచిపోయినాడు. ఇప్పటికీ మన కందరికీ ఆతడు ఆదర్శంగా ఉన్నాడు.

ఆతడెవరో తెలుసా !

ఆతడే కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులు.

*

అమెరికా (U.S.A.) స్వాతంత్ర్యయోధుడు, మొట్టమొదట అధ్యక్షుడు జార్జి వాషింగ్టన్. ఆతని జీవితం ఎందరికో మంచి బాటను చూపించింది. ఎందరి బ్రతుకులనో వెలిగించింది. అమెరికా దేశీయులకు పూజనీయమైన పుస్తకం ఆతని జీవిత చరిత్ర.

అమెరికా దేశంలో నగరాలకు దూరంగా అడవుల్లో ఒక కుటుంబం ఉండేది. ఆ కుటుంబంలో ఒక పిల్లవాడు తన సవతి తల్లి వద్ద చక్కగా వ్రాయనూ చదువనూ నేర్చుకున్నాడు. మంచి పుస్తకాలను చదువాలనే ఉత్సాహాన్ని పెంచుకున్నాడు. ఆ నిరుపేద కుటుంబానికి నగరంనుంచి పుస్తకాలను తెచ్చుకునే శక్తి ఎక్కడిది ? కానీ ఆ పిల్లవాడు అంతటితో ఊరుకోలేదు. ఆ అడవిలో తన ఇంటికి దూరంగా అక్కడక్కడా కొందరు ధనవంతుల కలప వ్యాపారం, వ్యవసాయం చేసుకుంటూ ఉండేవారు. వాళ్ళల్లో ఒకరింటికి పోయి ఆ పిల్లవాడు జార్జి వాషింగ్టన్ జీవిత చరిత్ర పుస్తకాన్ని మళ్ళీ ఇస్తానని తెచ్చుకుని శ్రద్ధతో చదువడం మొదలు పెట్టినాడు. ఒకనాడు బాగా వాన పడింది. తామున్న ఇల్లంతా కురిసింది. ఆ పుస్తకమంతా తడిసింది. పుస్తకం యజమాని ఏమంటాడో అని ఆ పిల్లవాడు భయపడ్డాడు. ఆ యజమానికి నిజంగానే కోపం వచ్చింది. ఎంతో కష్టపడి నగరంనుంచి తెచ్చిన పుస్తకం చెడిపోయిందని నొచ్చుకున్నాడు కూడా. అతని బాధను చూసి ఆ పిల్లవాడు ఆ పుస్తకం ఖరీదుకు

సరిపోయిన ఏదైన పనిచేసి పెడతానని బ్రతిమాలుకున్నాడు. ఆ యజమాని సరే అని కొన్ని పనులు చేయించుకుని, ఆ పిల్లవాడికి పుస్తకాల పట్ల ఆసక్తిని మెచ్చుకుని పుస్తకాన్నే ఇచ్చి వేసినాడు. ఆ పిల్లవాడికి కొండంత సంతోషం కలిగింది. పెన్నిధిలాంటి ఆ గ్రంథాన్ని ఇంటికి తెచ్చుకున్నాడు.

ఒకనాడు ఆ పుస్తకాన్ని తలగడగా పెట్టుకుని తండ్రి నిద్దరపోతున్నాడు. అది చూసిన ఆ పిల్లవాడి హృదయం తల్లడిల్లి పోయింది: మెల్లగా తన తొడను తండ్రికి దిండులా చేసి ఆ పుస్తకాన్ని తీసుకున్నాడు. కళ్ళకు అద్దుకున్నాడు.

ఆ బాలుడే కొన్నాళ్ళకు గొప్ప వక్తయై, సౌజన్యమూర్తియై, పరోపకారియై ఆ దేశానికే అధ్యక్షుడైనాడు. ఆ తరువాత ఆతడు తన దేశంలో తోటి మానవులను బానిసలుగా చూసే దురాచారాన్ని తూపుమాపడంకోసం, బానిసల సమస్య వల్ల రెండుగా చీలిపోయిన తన దేశాన్ని ఒక్కటిగా మలచడం కోసం ఎంతో కష్టపడ్డాడు. తన శక్తియుక్తులన్నీ ధారపోసినాడు. చివరకు మానవత్వాన్ని కాపాడడం కోసం ప్రాణాలనే కోల్పోయినాడు.

ఇంతకూ ఆ మహాపురుషుడెవరు ?

ఆ దీనజనబాంధవుడు ఎవరు?

ఆ మంచికి మారుపేరు ఎవరు ?

అతడే—అబ్రహాం లింకన్.

*

అందరూ అన్ని పుస్తకాలను కొని చదువలేరు. బడి పుస్తకాలు కొని చదువుకోవడానికే అంతంత మాత్రంగా అవకాశాలుంటాయి. గ్రంథాలయాలలో చదువుకోవడానికి పుస్తకాలు దొరుకుతాయి. ఓపిక ఉంటే చాలు. శ్రద్ధ ఉంటే చాలు. చదువుకొని దేశానికి సేవ చేద్దాం అనే పట్టుదల ఉండాల్సినా పుస్తకాలకేం కొదవ ? పైసా ఖర్చు లేకుండా ఎన్ని పుస్తకాలైనా చదువుకోవచ్చు. ఎంత జ్ఞానాన్నైనా సంపాదించుకోవచ్చు.

ఒక రైతుబిడ్డ మన దేశం నుంచి బారిష్టరు చదువుకోసం ఇంగ్లాండుకు వెళ్ళినాడు ఆ చదువుకోసం ఖరీదైన పుస్తకాలు కావాలి. తన దగ్గర అంత డబ్బు

లేదు. అట్లాగని చదువును మానేయలేడుగదా ! తానున్న చోటునుండి చాలా దూరం నడిచి గ్రంథాలయానికి పోయి ప్రతిరోజూ పదిహేడు గంటలు అక్కడే చదువుకుంటూ ఉండేవాడు. అంటే దినానికి ఏడు గంటలు మాత్రమే వేరే పనులు చేసుకునేవాడన్న మాట ! పుస్తకాలంటే ఆయనకు అంత ప్రీతి మరి ! ఆయన దృష్టిలో గ్రంథాలయమే దేవాలయం. అతని శ్రద్ధనూ, అసక్తిని మెచ్చి అధికారులు విద్యార్థివేతనాన్ని ఇచ్చి అతణ్ణి ప్రోత్సహించినారు.

ఆ ప్రోత్సాహంతో అతడు మరింత బాగా చదువుకుని బారిష్టరు పరీక్షలో ప్రథమ శ్రేణిలో నెగ్గినాడు. స్వదేశానికి తిరిగివచ్చి మంచి న్యాయవాదిగా పేరు సంపాదించినాడు. గాంధీమహాత్ముని ప్రభావంతో స్వాతంత్ర్య సమరంలో దూకి బ్రిటిషు వాళ్ళను ఎదిరించినాడు. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత ఉప ప్రధానియై మన దేశంలోని చిన్నచిన్న సంస్థానాలను విలీనంచేసి, సమైక్య భారత దేశానికి రూపు దిద్దినాడు. నేర్పుతో, దృఢదీక్షతో పరిపాలన సాగించి 'ఉక్కుమనిషి' అనిపించుకున్నాడు.

ఎవరీ ఉక్కుమనిషి ?

ఎవరీ స్వాతంత్ర్య సమరసేనాని ?

అతడే-సర్దార్ వల్లభ్ భాయి పటేల్.

*

ఒక చిన్న పిల్లవాడు తల్లితో జాతరకు పోయి తిరిగి వస్తున్నాడు. ఒక పుస్తకాల దుకాణం కనిపించింది. వెంటనే బండి దిగి ఆ దుకాణానికి పోయి "భాగవతం ఉందా?" అని అడిగాడు. పుస్తకాల వ్యాపారి "భాగవతం నీకెందుకు ? అది నీకు పనికిరాదు పో" అన్నాడు. ఆ మాటలు బండిలో ఉన్న తల్లి విన్నది. వెంటనే బండి దిగి దుకాణం దగ్గరికి పోయి అమె, "ఆ భాగవతాన్ని ఖరీదుకు ఇచ్చేయ్, మా పిల్లవాడు చదువుతాడటలే" అన్నది. ఆ మాటలు విన్న కొట్టు యజమాని ఆశ్చర్యంతో "ఏమిటి? ఈ పసివాడా భాగవతాన్ని చదివేది ? వీడు నిజంగానే చదివితే డబ్బు తీసుకుంటానా ? సంతోషంతో ఆ పుస్తకాన్ని ఊరికే

ఇచ్చేస్తా” అంటూ భాగవతాన్ని ఆ పిల్లవాడి చేతికిచ్చినాడు. నాలుగైదుచోట్ల చదువుమన్నాడు. అప్పుడు ఆ పిల్లవాడు అలాగే రాగంతో పద్యాలన్నీ చక్కగా అర్థమయ్యేటట్టు వేగంగా చదివినాడు. అందుకా వ్యాపారి ఆనందంతో పొంగిపోయి ఆ పిల్లవాడికి భాగవతాన్నే కాక కొంతడబ్బును కూడా ఇచ్చివేసినాడు. ఆ పిల్లవాడు తన జీవితంలో సంపాదించిన మొట్ట మొదటి వస్తువు భాగవత గ్రంథమే. ఆ గ్రంథమే అతన్ని ఎంతో గొప్పవాణ్ణి చేసింది. అతడు సంగీతంలో, కవిత్వంలో, నృత్యంలో మంచి నేర్పును సంపాదించి “ఆటల పాటల మేటి” అనిపించుకున్నాడు. తెలుగు, సంస్కృతం, ఇంగ్లీషు, ఉర్దూ, అరబ్బీ, పారసీ వంటి ఎన్నో భాషలు నేర్చుకుని మహా పండితుడై నాడు. అనేక పుస్తకాలు వ్రాసినాడు. హరికథలను వ్రాసి వాటిని మనోహరంగా గానంచేసి ప్రజలను ఉర్రూతలూపినాడు. తెలుగు దేశంలోనే కాక భారత దేశమంతటా కీర్తిని సంపాదించినాడు. విశ్వకవి రవీంద్రుని మెప్పును పొందినాడు. తన జీవిత కథను వ్రాసుకున్నాడు. అందులో తాను ఎంత కష్టపడి విద్యలను ఎలా సంపాదించినాడో అందరికీ తెలిసేలా అందంగా చెప్పినాడు ఎన్నో సన్మానాలనూ గౌరవాలనూ పొందినాడు అతణ్ణి గురించి మనకు తెలియకపోతే మనకు తెలుగు కళలను గూర్చి తెలియనట్లే.

ఇంతకూ భాగవతం చదివి మహానుభావుడైన మనిషి ఎవరు?
హరికథలతో ఆనందాన్ని పంచిపెట్టిన ఆ మహాభక్తు డెవరు?
హరికథాపితామహుడని బిరుదు పొందింది ఎవరు?
అతడే— అజ్ఞాత ఆదిభట్ల నారాయణదాసు.

*

“ఒరుతేయవి యొనరించిన
నరవర యప్రియము తనమనస్సునకగుఁ దా
నొరులకు నవి సేయకునికి
పరాయణము పరమ ధర్మపథముల కెల్లన్.” —(భారతం)

తెలుగు దేశంలో చాలా మందికి ఈ పద్యం తెలుసు. ఇది ఒక గొప్ప పద్యం. మన భారత దేశంలో పుట్టి గొప్ప పుస్తకాలు వ్రాసిన వాళ్ళూ, రాజ్యాలు ఏలినవాళ్ళూ, ప్రజలకు నీతిబోధ చేసినవాళ్ళూ, ప్రజలకు సేవచేసిన వాళ్ళూ, ఈ పద్యంలోని అర్థాన్ని తెలుసుకున్నవాళ్లే. నిజానికి ఈ పద్యం అర్థం తెలిస్తే కవిత్వం సంగతి తెలుస్తుంది. అంతకంటే ధర్మం సంగతి బాగా తెలుస్తుంది.

మనం ఎన్నో పనులు చేస్తుంటాం. ఎన్నో మాటలు అంటుంటాం. కాని కొందరు కొన్ని పనులు చేసినప్పుడు కొన్ని మాటలన్నప్పుడు మనకు బాధ కలుగుతుంది. ఇతరులు ఏ పనులు చేయడం వల్ల మనకు బాధ కలుగుతుందో ఆ పనులు మనం చేయకూడదు. ఇది ధర్మం. అన్ని ధర్మాలకంటే గొప్ప ధర్మం.

“తనయందు నఖిల భూతములందు నొకభంగి

సమహితత్వంబున జరుగువాడు

పెద్దలఁ బొడగన్న భృత్యుని కై వడి

చేరి నమస్కృతుల్ సేయువాడు

కన్నుదోయికి నన్యకాంత లడ్డంబై న

మాతృ భావము సేసి మరలువాడు

తల్లిదండ్రులభంగి ధర్మవత్సలతను

దీనులఁ గావఁ జింతించువాడు

సములయెడ సోదరస్థితి జరుపువాడు

దైవతములంచు గురువుల దలంచువాడు

లీలలందును బొంకులు లేనివాడు

లలితమర్యాదుడైన ప్రహ్లాదుడధిప” —(భాగవతం)

భారతదేశంలో పుట్టినవాడు ఏ విధంగా నడచుకోవాలి? ఎలా చేసినట్లయితే తనకూ ఇతరులకూ మేలు కలుగుతుంది? తాను ఒక మంచిపని చేసినట్లయితే ఇతరులు కూడా ఆ పనిని చేయడానికి పూనుకుంటారు. దీనినే ఆదర్శ మంటారు. భారతీయుల దృష్టిలో ఆదర్శ పురుషుడంటే ఎవడు? ఎలాంటివాళ్ళను ఈ దేశం పూజిస్తుంది?

తెలుగులో బమ్మెర పోతన్న మహాభాగవతాన్ని వ్రాసినాడు. అందులో ప్రహ్లాదుణ్ణిగూర్చి వ్రాస్తూ ఉత్తమ మానవుల లక్షణాలను చెప్పడానికి ప్రయత్నించినాడు. ఆ ప్రహ్లాదుడు ఎలాంటివాడు? మనుషులూ పశువులూ పక్షులూ

తనవంటి ప్రాణులే అని అనుకునేవాడు. అంటే సకల జీవుల సుఖదుఃఖాలలో పాలుపంచుకునేవాడు.

పెద్దలెవరై నా ఎదురైతే చాలా గౌరవంతో, వినయంతో, ఆదరంతో నమస్కరించేవాడు.

శ్రీ ఎవరై నా ఎదురైతే తన తల్లిని చూసినట్లే ప్రేమతో చూసేవాడు. తల్లిదండ్రులు ఏ విధంగా తమ పిల్లలను ప్రేమతో చూస్తారో అదేవిధంగా దీనులైన వాళ్ళను ఆదుకోవాలని అనుకునేవాడు.

తోడివారిని స్నేహితులనుకునేవాడు.

గురువును దైవంగా భావించేవాడు.

నవ్వులాటకై నా అబద్ధాలాడేవాడు కాదు.

ఇలాంటి గుణాలున్నవాణ్ని లలితమర్యాదుడు అంటారు. అంటే మనో హరమైన- ఒకరు నేర్చుకోదగిన అలవాట్లూ, మర్యాదలూ, నడవడి కలిగినవాడని అర్థం.

“ఉపకారికి నుపకారము

విపరీతము గాదుసేయ వివరింపంగా

నపకారికి నుపకారము

నెపమెన్నక సేయువాడె నేర్పరి సుమతీ!”- (సుమతి శతకం)

మనకెవడై నా మేలుచేస్తే తిరిగి వాడికి మేలుచేయడం ఏమంతగొప్పకాదు. మనకు కీడుచేసిన వాడికికూడా మనం మేలుచేస్తే అది గొప్ప. అయితే మన కేదైనా లాభం వస్తుందని ఒకరికి సహాయం చేయకూడదు. అట్లా చేసిన సహాయాన్ని సహాయం అనకూడదు. వ్యాపారం అనాలి.

మనదేశంలో గొప్పవాళ్ళు ఈ సీతిని పాటించి దేశానికి గొప్పతనం తెచ్చినారు. ఎందరికో మంచిదారి చూపించినారు.

ఈ మూడు పద్యాలూ, వాటిలోని భావాల్నా ఒక పిల్లవాడికి చిన్నప్పుడే మనసుకెక్కినవి. ఎలాగైనా ఈ పద్యాలతో చెప్పినట్లు నడచుకొని ప్రజలకు సేవ

చేయాలని తలచుకుని, విద్యార్థిదశనుంచే ఆ పిల్లవాడు తనను తాను మలచు కుంటూ వచ్చినాడు. పెరిగి పెద్దవాడై నాడు. స్వాతంత్ర్య సమరంలో యోధుడై నాడు. ఎన్నో బాధలు పడ్డాడు. అంటరానితనం, పేదరికం, బానిసతనం, అజ్ఞానంవంటి రోగాలతో కుమిలిపోతున్న తన దేశప్రజల జీవితాన్ని ఒక నవలగా వ్రాసినాడు. అందరికీ అర్థమయ్యే చక్కని భాషలో వ్రాసినాడు. తనకాలంలోని సంఘం మంచిచెడ్డలను చక్కగా చూపినాడు ఆ నవలలో. ఇప్పటికీ అంత మంచి నవల రాలేదు. ఆ నవల 'మాలపల్లి'. అంతేకాదు ఆతడు స్త్రీలకోసం ఒక సంస్థను స్థాపించి, పాశ్చాత్య చమవు చెప్పించి, స్వతంత్రంగా జీవితం గడుపు కోడానికి మార్గం చూపించి గొప్ప సేవ చేసినాడు. గురజాడ అప్పారావు అనే ఒక కవి ఒక మంచి మాట అన్నాడు-

“వట్టిమాటలు కట్టిపెట్టోయ్
గట్టిమేల్ తలపెట్టవోయ్
దేశాభిమానం నాకు కద్దని
వట్టి గొప్పలు చెప్పుకోకోయ్”

అన్నాడు. ఈ మాటలను పాటించి చిన్నప్పటినుంచి తనవెంట నీడలా ఉన్న మూడు పద్యాల బలంతో ఆ మహానుభావుడు తెలుగుదేశంలో గొప్పకీర్తిని సంపాదించినాడు.

భారతం, భాగవతం, సుమతి శతకం పద్యాలతో తాను బాగుపడి, దేశాన్ని బాగుపరచిన ఆ మహానుభావుడెవరు?

‘మాలపల్లి’ అనే మంచి పుస్తకం వ్రాసిన ఆ గొప్ప రచయిత ఎవరు?
ఆయనే-ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ పంతులు.

యవభారతి సాహితీమిత్ర పథకం

యవభారతి తన కృషిలో పాట పండు
-కానే మిత్రుల కాసం ఎదురుచూస్తున్నది. సాహితీ
మిత్రులుగా చేరి, సాహిత్యాధ్యయన నిర్వహణలో
బరువుబాధ్యతలు పండుకానే సహృదయుల
సహకారం ఆకాంక్షిస్తున్నది. యవభారతి తా
సర్వతా సాహితీబాంధవ్యాన్ని పటిష్టం చేసు
-కావాలనేది సాహితీమిత్ర పథకధ్యేయం.

కేవలం రూ. 10/- ల తానే సాహితీ
మిత్రులుగా చేరండి.

మీ సాహితీస్నేహాన్ని అందించండి.

యవభారతి

5, కింగ్స్ వే, సికిందరాబాద్-500003